



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Státní úřad pro jadernou bezpečnost	
čas doručení: .....	
12-03-2007	
počet listů: 4	počet stránek: 0
č.j.: 7339	

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce: **V havarijní zóně jaderné elektrárny Temelín**, občanské sdružení se sídlem ve Všemyslicích, Neznašov 122, IČ: 26529084, zastoupeného Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Pěrvrátílská 330, Tábor, proti žalovanému: **Státní úřad pro jadernou bezpečnost**, se sídlem Senovážné náměstí 9, Praha 1, za účasti: **ČEZ, a.s.**, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost ze dne 3.1.2006, č.j. 1286/2006,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Státního úřadu pro jadernou bezpečnost č.j. 26084/2005/3.1 ze dne 5.12.2005 o odepření informací a rozhodnutí předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost č.j. 1286/2006 ze dne 3.1.2006 o rozkladu se **z r u š u j í** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 4.558,50 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku na účet právního zástupce žalobce Mgr. Františka Korbela, Ph.D., AK Tábor, Pěrvrátílská 330.
- III. Osoba na řízení zúčastněná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 2.3.2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí blíže specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Státního úřadu pro jadernou bezpečnost o neposkytnutí informací č.j. 26084/2005/3.1 ze dne 5.12.2005.

Žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění platném do 1.5.2006 (dále jen zákon o informacích), která byla doručena do podatelny Státní úřadu pro jadernou bezpečnost (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 21. 11. 2005, se domáhal žalobce poskytnutí kopii 9ti souborů dokumentů, které se týkají seznamů vad a nedodělků jaderného zařízení ČEZ, a.s., protokolů o jejich zjištění a důkazů o jejich řešení a odstranění.

Dne 7.12.2005 bylo žalobci doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5.12.2005, č.j. 26084/2005/3.1, jímž nebylo žádosti o informace vyhověno s poukazem na ust. § 9 odst. 1 zákona o informacích, neboť, dle odůvodnění rozhodnutí, ČEZ, a.s. označila požadované informace za obchodní tajemství a požádala, aby nebyly sdělovány třetím osobám. Rozklad žalobce ze dne 22. 12. 2005 byl zamítnut správním orgánem II. stupně rozhodnutím ze dne 3.1.2006, č.j. 1286/2006.

Žalobce tvrdí, že svým postupem správní orgány obou stupňů porušily jeho právo na svobodný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod /dále jen „Listina“/ a podle § 4 a § 14 odst. 3 písm. c) zákona o informacích; konkrétně žalobce namítá, že z obsahu rozhodnutí nevyplývá, zda bylo v daném případě naplněno ust. § 17 obchodního zákoníku, tzn. že jde v daném případě o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné.

Dle žalobce z rozhodnutí nevyplývá, zda požadované informace skutečně souvisí s podnikem, zda jsou či nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné a zda vůbec mohou mít, byť jen potenciální hodnotu. Žalobce je toho názoru, že v oblasti jaderné energetiky se jedná o zcela běžné údaje, které mohou být stěží neznámé či jinak nedostupné ostatním provozovatelům jaderných elektráren, žalobce pochybuje o tom, že informace o tom, jaké závady byly nalezeny dozorovým orgánem státu v provozovně ČEZ, a.s. a jak byly odstraněny, mohou mít majetkovou hodnotu. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že z odůvodnění není zřejmé, kdy ČEZ, a.s. označila požadované informace za předmět obchodního tajemství, tedy zda tak učinila již v době, kdy o ně požádal žalobce.

Žalobce tvrdí, že celé rozhodnutí vzbuzuje dojem, že žalovaný pouze poskytuje dodatečnou autoritativní oporu pro tvrzení ČEZ, a.s. o existenci obchodního tajemství. V této souvislosti poukázal žalobce na rozsudek Nejvyššího soudu Slovenské republiky, sp. zn. 6 Sž 73/01 ze dne 28.11.2001 s tím, že orgán státní správy by se ocitl v pozici pasivního tlumočnicka odmítavého stanoviska podnikatele. Dle žalobce je nepřijatelným závěr, že pro existenci obchodního tajemství jako celku u požadovaných informací je rozhodující pouze projev vůle podnikatele.

Závěrem žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a tvrdí, že žalovaný ve správním řízení vůbec nezjistil skutkový stav v rozsahu daném ust. § 3 odst. 4 a § 46 správního řádu.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 28.4.2006 navrhl zamítnutí žaloby. K meritu věci uvedl, že podle ust. § 17 obchodního zákoníku tvoří obchodní tajemství veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy, související s podnikem, které mají alespoň potenciální hodnotu a nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel musí utajení odpovídajícím způsobem zajišťovat; proto o tom, zda se jedná o obchodní tajemství, rozhoduje v první řadě ten podnikatel, pro kterého ochrana svědčí a ten musí skutečnosti označit za obchodní tajemství. V daném případě ČEZ, a.s. předložila dokumenty označené jako obchodní tajemství; skutečnosti, které jsou předmětem obchodního tajemství byly označeny předem a správní orgán I. stupně v zájmu jistoty či možnosti změny

rozsahu takto označených skutečností se opakovaně zeptal ČEZ, a.s., zda nemůže uvolnit informace předložené v roce 2004. Protože správní orgán I. stupně nezískal pochybnosti o tvrzení nositele informace označené jako obchodní tajemství o tom, zda informace uvedené v dokumentu jsou předmětem obchodního tajemství, rozhodl o neposkytnutí požadovaných informací.

K námitce odvolatele poskytnout ve smyslu ust. § 12 zákona o informacích alespoň všechny zbývající a doprovodné informace, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně tak nemohl učinit, neboť ČEZ, a.s. označila dokumenty obchodním tajemstvím jako celek. Vzhledem k rozsahu požadované dokumentace nebylo možno provést v zákonně patnáctidenní lhůtě detailní posouzení každé z částí dokumentace a bylo možno učinit pouze obecné posouzení. Žalovaný je toho názoru, že ani ust. § 9 zákona o informacích neukládá povinné osobě detailní posuzování jednotlivých částí dokumentace a zdůvodňování, zda jsou naplněny všechny znaky obchodního tajemství. Ustanovení § 9 odst. 1 vychází z aktivního přístupu osoby, pro které svědčí obchodní tajemství. Povinná osoba při posuzování, zda se jedná o obchodní tajemství postupuje tak, že vyloučí z odepření ty informace, na které se vztahuje § 9 odst. 2 tj. informace týkají se veřejných rozpočtů, přestože jsou označené jako obchodní tajemství. V daném případě se dokumentace, resp. informace v ní označené jako obchodní tajemství netýkají financování z veřejných rozpočtů. V tomto smyslu poukázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 A 136/2002-35 ze dne 27.2.2004.

V replice ze dne 27. 9. 2006 žalobce setrval a rozvedl své žalobní námitky.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly pro posouzení věci tyto rozhodné skutečnosti:

Dne 21.11.2005 byla Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost doručena žádost žalobce o informace podle zákona o informacích, v níž uvedl, že dne 8.7.2004 se uskutečnilo se společností ČEZ, a.s. utajené jednání, při níž byla uvedená společnost seznámena s nedostatky zjištěnými na prvním hlavním výrobním bloku Jaderné elektrárny Temelín, přičemž Státním úřadem pro jadernou bezpečnost bylo uloženo této společnosti, aby předložila:

- 1) seznam vad a nedodělků zjištěných dotčenými orgány státní správy,
- 2) způsob odstranění všech vad a nedodělků ze zkoušek prováděných při všech etapách uvádění do provozu tak, aby žadatel naplnil § 17 odst. 1 písm. a), b) vyhl. č. 106/1998 Sb.,
- 3) protokol č. OP 53Z1 ze dne 31.1.2002, jímž byla identifikována vada během etapy energetického spouštění přetrvávající i během zkušebního provozu
- 4) výčet všech poruch na systémech TQ za období let 2003-2004 pro oba bloky Jaderné elektrárny Temelín s vyhodnocením poruchovosti vzhledem ke kořenové příčině a přijatými opatřeními pro odstranění příčin událostí, zamezení jejich opakování a harmonogramu realizace,
- 5) podrobné charakteristiky všech událostí dosahující stupně nula a více dle stupnic INES,



- 6) harmonogram realizace odstranění vady projektu chlazení čerpadel TQ systému (ucpávání tras chlazení čerpadel),
- 7) harmonogram realizace odstranění vady projektu na automatickou regulaci výtlaku NT čerpadel TQ systémů při jejich používání k dochlazování,
- 8) zprávu ÚAM a KPSAG k problematice netěsnosti na výtlaku čerpadel při dochlazování, včetně harmonogramu postupu pro odstranění zjištěných nedostatků,
- 9) návrh řešení problematiky nespolehlivé funkce pohonů klastrů spolu s časovým harmonogramem realizace.

Žadatel požádal o výše uvedené v podobě kopií listin nebo na CD či jiném nosiči dat.

Přípisem ze dne 23.11.2005 požádal správní orgán I. stupně ČEZ, a.s. o sdělení, zda může uvolnit informace požadované v příložené žádosti o informace a přípisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 29.11.2005 sdělil ČEZ, a.s., že nesouhlasí s uvolněním informací pro občanské sdružení „V havarijní zóně jaderné elektrárny Temelín“, požadavky sdružení byly účelově vybrány z protokolu z ústního jednání konaného dne 8.7.2004 ve věci projednání připomínek k dokumentaci předané v rámci žádosti ČEZ, a.s. o vydání povolení k provozu pro 1. blok Jaderné elektrárny Temelín. Toto stanovisko se opírá smlouvu mezi ČEZ-ETE a Státním úřadem pro jadernou bezpečnost ze dne 16.9.1999 o poskytování informací obsahujících obchodní tajemství uzavřenou ve smyslu ust. § 262 odst. 1 a § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Podklady vyžadované občanským sdružením označil ČEZ, a.s. jako obchodní tajemství, a proto Státní úřad pro jadernou bezpečnost není oprávněn ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o informacích požadované informace poskytnout.

Dne 5.12.2005 vydal Státní úřad pro jadernou bezpečnost rozhodnutí, jímž rozhodl tak, že neposkytuje s odvoláním na § 9 odst. 1 zákona o informacích informace v podobě listinné (kopie listin) nebo elektronické (na CD nebo jiném nosiči dat) ve výčtu jak je specifikován v žádosti občanského sdružení V havarijní zóně Jaderné elektrárny Temelín ze dne 16.11.2005. V odůvodnění uvedl správní orgán I. stupně, že občanské sdružení požádalo o poskytnutí informací s odkazem na jednání dne 8. 7. 2004 mezi Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a společností ČEZ, a.s. Ústní jednání dne 8. 7. 2004 se konalo ve správním řízení k žádosti ČEZ, a.s. o povolení provozu 1. bloku jaderné elektrárny Temelín podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 18/1997 Sb.; jednání bylo zakončeno protokolem, který obsahuje 10 požadavků Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, jejichž splnění bylo podmínkou k pokračování správního řízení ve věci výše uvedené žádosti ČEZ, a.s. Plnění těchto požadavků zaslal ČEZ, a.s. Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost, který toto plnění akceptoval, což vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí Státního úřadu pro jadernou bezpečnost k povolení provozu 1. bloku jaderné elektrárny Temelín, které je dostupné na webové stránce Státního úřadu pro jadernou bezpečnost.

ČEZ, a.s. tj. subjekt, od kterého Státní úřad pro jadernou bezpečnost požadované informace získal, označil údaje v nich obsažené za obchodní tajemství a požádal, aby nebyly poskytovány třetím stranám, což následně potvrdil i na dotaz Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, zda označení předložených dokumentů jako obchodní tajemství trvá. Protože Úřad nemá pochybnosti o tom, zda informace (dokumenty) označené jako obchodní tajemství jsou předmětem obchodního tajemství, nemůže postupovat jinak, než že informace neposkytne.

V rozkladu ze dne 22.12.2005 namítal žalobce, že nesouhlasí s tím, že všechny požadované informace mají charakter obchodního tajemství, že úřad v rozhodnutí vyšel prakticky jen z tvrzení třetí osoby, tedy společnosti ČEZ, a.s., která má být údajným nositelem obchodního tajemství. Odvolatel se dožadoval toho, že i kdyby některé části z požadovaných

informací byly obchodním tajemstvím, bylo by povinností úřadu poskytnout alespoň všechny zbývající a doprovodné informace ve smyslu ust. § 12 zákona o informacích.

Napadeným rozhodnutím ze dne 3.1.2006 č.j. 1286/2006 byl zamítnut rozklad žalobce s odůvodněním, že důvodem neposkytnutí požadovaných dokumentů byla skutečnost, že se jedná o dokumenty, ve kterých ČEZ, a.s. označil údaje v nich uvedené za obchodní tajemství a požádal, aby nebyly poskytovány třetím osobám. V daném případě správní orgán II.stupně nezískal pochybnosti o tvrzení nositele informace označené jako obchodní tajemství o tom, že informace uvedené v dokumentu jsou předmětem obchodního tajemství. K námitce odvolatele poskytnout ve smyslu § 12 zákona o informacích alespoň všechny zbývající a doprovodné informace správní orgán II. stupně uvedl, že Státní úřad pro jadernou bezpečnost nemohl tak učinit, neboť společnost ČEZ, a.s. označila dokumenty obchodním tajemstvím jako celek. Tento projev vůle podnikatele je nucen úřad respektovat za stavu, že shledal, že i ostatní pojmové znaky obchodního tajemství, jsou naplněny. Protože odvolatel požadoval informace v podobě kopií dokumentů, nebyly shledány žádné jiné informace podle § 12 zákona o informacích jako zbývající a doprovodné, které by mohly být poskytnuty.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Předně je třeba zdůraznit, že soud při posuzování předmětné věci vyšel z právní úpravy platné v době rozhodování správního orgánu, tedy právní úpravy platné před účinností zákona č. 61/2006 Sb., dle jehož přechodných ustanovení obsažených v Čl. II. bodu l. pro vyřízení žádosti, které povinný subjekt obdržel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

K námitce žalobce, již zpochybňoval povahu požadovaných informací jakožto obchodního tajemství soud uvádí následující:

Obchodní tajemství je pojmově vymezeno těmito znaky, 1) jedná se o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, 2) mající skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, 3) nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, 4) podnikatel má zájem na jejich utajení a 5) podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje. Naplnění a trvání všech výše uvedených znaků je předpokladem vzniku a trvání práva podnikatele na obchodní tajemství (Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. 8. vydání. Praha : C.H.Beck, 2003, s. 51). Stanoví-li zákon výjimku z obecné povinnosti správního orgánu poskytovat informace, nemůže správní orgán omezit tuto svou povinnost poukazem na skutečnost, že mu jiný subjekt sdělil, že žádané informace jsou předmětem obchodního tajemství, aniž by v jeho rozhodnutí byla obsažena přezkoumatelná úvaha správního orgánu v čem konkrétně je naplněna skutková podstata obchodního tajemství.

Lze konstatovat, že tato námitka je námitkou oprávněnou, neboť žalovaný /stejně však i správní orgán I. stupně/ svou úvahu v čem konkrétně je naplněna skutková podstata obchodního tajemství uvedl zcela nedostatečným způsobem, který neumožňuje soudu přezkum takového rozhodnutí. Má-li rozhodnutí odmítající poskytnutí informací obstát s poukazem právě na ust. § 17 obchodního zákoníku je nezbytné, aby v odůvodnění rozhodnutí správní orgán řádně vysvětlil z čeho konkrétně usuzuje resp. z jakých skutečností vychází, dochází-li k závěru, že jde o předmět obchodního tajemství. Nelze připustit, aby /tak jak se to stalo v daném případě/ žalovaný toliko citoval zákonné ustanovení /§ 17 obchodního zákoníku/, aniž by řádně vyložil důvody, jenž ho vedly k aplikaci tohoto zákonného ustanovení, tedy v čem spočívá konkrétní naplnění tohoto zákonného institutu, Za



tohoto stavu věci se soud ztotožnil s názorem žalobce, pokud žalovanému vytýká, že se při svém rozhodování spokojil pouze s prohlášením osoby zúčastněné na tomto řízení (ČEZ, a.s.), tj. s naplněním subjektivní stránky obchodního tajemství, bez zjištění, zda byly naplněny i objektivní znaky, čímž porušil zásadu obsaženou v ustanovení § 3 odst. 4 správního řádu, ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o informacích, jenž ukládá státním orgánům povinnost spolehlivě zjistit skutkový stav věci, neboť podmínkou pro vznik a trvání práva podnikatele na obchodní tajemství jest naplnění všech pojmových znaků zmíněného institutu.

Obdobnou argumentaci lze užít i ve vztahu k neposkytnutí zbývajících a doprovodných informací žalovaným, ve smyslu ustanovení § 12 zákona o informacích, neboť žalovaný odmítl tyto informace poskytnout s odkazem na prohlášení osoby zúčastněné na tomto řízení, kterážto prohlásila za obchodní tajemství všechny požadované informace, přičemž žalovaný se opět nevypořádal s otázkou, které z požadovaných informací jsou obchodním tajemstvím a které ne, čímž nedostatečně zjistil skutkový stav věci a tím porušil výše citovanou zásadu obsaženou v ustanovení § 3 odst. 4 správního řádu, ve spojení s § 20 odst. 4 zákona o informacích.

Soud proto uzavírá, že shledal žalobu důvodnou, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

Vzhledem k uvedenému soud postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a rozhodnutí žalobce zrušil. Současně soud zrušil i dle ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť i toto je stíženo stejnou vadou.

Na žalovaném, resp. na správním orgánu I. stupně v dalším řízení bude, aby v souladu s ustanovením § 3 odst. 4 zákona správního řádu posoudil, zda a které z požadovaných informací jsou obchodním tajemstvím osoby na tomto řízení zúčastněné, svůj závěr řádně odůvodnil a popř. poskytl žalobci informace zbývající a doprovodné ve smyslu ustanovení § 12 zákona o informacích.

Právním názorem, v tomto rozsudku vysloveným, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. Protože žalobce měl ve věci plný úspěch, přísluší mu náhrada nákladů řízení. Náklady řízení představují žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 2000,- Kč a dále náklady a odměnu za zastupování advokátem. Výše odměny advokáta byla určena za zastupování ve výši 2.150,- Kč (za dva úkony právní služby – převzetí věci a sepsání žaloby – po 1.000,- Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a dva paušální poplatky po 75,- Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky). V souladu s ustanovením § 137 odst. 3 o.s.ř. povýšil soud odměnu a náklady advokáta o 19% DPH, neboť právní zástupce žalobce prokázal, že je jejím plátcem. Celkem tedy náklady řízení včetně zaplaceného soudního poplatku představují přiznaných 4.558,50 Kč

V souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o.s.ř., uložil soud žalovanému zaplatit žalobci náklady řízení na účet jeho právního zástupce.

Osobě na řízení zúčastněné soud právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 5 s.ř.s. nepřiznal, neboť jí žádné nevznikly.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek stanovených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze, a to ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 14. února 2007

Mgr. Jana Brothánková, v.r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :

D.Polenská

